12.12.26

19:30h

San Telmo Museoa
Museo San Telmo
Donostia

XVII. "MUSIKAGILEAK" MUSIKA GARAIKIDEAREN ZIRKUITUA
XVII CIRCUITO DE MÚSICA CONTEMPORÁNEA "MUSIKAGILEAK"

DUO SIGNAL

ALEJANDRO OLIVÁN, saxofoia
ADRIÁN ALBALADEJO DÍAZ, tronboia

LUIS CODERA PUZO
SUMMA#01 (2024)
Saxofoi baritonoa, tronboi baxua eta elektronikarako

JON YU
An altar in three frames (2022)
Saxofoi altu eta tronboi tenorerako

Estreinuko obraren aurkezpen laburra

PEDRO GONZÁLEZ ÁLVAREZ
Azpian* (2026)
Saxofoi baritonoa eta sopranoa, tronboi tenorea, tronboi baxua eta zuzeneko elektronika

*Erabateko estreinaldia. Musikagileak Elkartearen enkargua

“Azpian”-i buruz / Sobre “Azpian”

“AZPIAN” 1813ko Donostiako arpilatze eta sutean oinarritzen da, gertaera berreraikitzen saiatu gabe. Gehiago interesatzen zait gertaera batetik geratzen denari buruzko gogoeta egitea, gertaera horretara zuzenean iristerik ez dugunean: zerk zeharkatzen duen denbora, zerk higatzen duen eta zer geratzen den hondakin gisa. Oroimena espazio ezegonkorra da, galeraz, birkalkuluz eta deformazioz betea, eta iraganera hurbiltzeko edozein saiakerak atalase bat zeharkatzea dakar, nahi gabe faltsutzea. “*Azpian*”ek barne-aztarna horrekin du zerikusia. Zerbait geratzen da barruan, estalita, baina bultza egiten du, desplazatu egiten du, gainazala lausotzen du, beila baten antzera, eta haren hondoa ez da inoiz desagertzen. Nire musikak soinua antzera lantzera eramaten nau: arrastoak gordetzen ditu, higatu egiten da, eraldatuta agertzen da berriro, eta, batzuetan, aztarna bakarra uzten du atzean, errautsa. *

“AZPIAN” parte del saqueo e incendio de Donostia de 1813, pero sin intentar reconstruir ese episodio. Me interesa más la reflexión sobre lo que queda de un acontecimiento cuando ya no podemos acceder a él directamente: qué atraviesa el tiempo, qué se erosiona y qué permanece como residuo. La memoria se nos presenta como un espacio inestable, lleno de pérdidas, recálculos y deformaciones, en el que cualquier intento de acercarse al pasado implica cruzar un umbral, adulterarlo sin querer. “*Azpian*” -debajo- tiene que ver con esa huella interna que bulle. Algo queda dentro, cubierto pero empuja, desplaza, enturbia la superficie, como una veladura cuyo fondo nunca termina de desaparecer. Mi música me lleva a trabajar el sonido de una manera similar: conserva rastros, se desgasta, reaparece transformado y, a veces, solo deja detrás una huella, ceniza.*

*Pedro Gonzalez konpositorearen oharrak /
Notas del compositor Pedro González